

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobců: a) A. F., narozená „X“,
bytem „X“,
b) nezletilý E. F., narozený „X“,
c) nezletilá A. F., narozená „X“,
d) nezletilý Š. F., narozený „X“,
e) nezletilý R. F., narozený „X“,
všichni státní příslušníci Slovenské republiky,
žalobci b) až e) bytem „X“, zastoupeni žalobkyní a) jako zákonnou
zástupkyní,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 11. 2018, č. j. MV-137311-4/SO-2018, ze dne 29. 11. 2018, č. j. MV-137324-4/SO-2018, ze dne 30. 11. 2018, č. j. MV-137321-4/SO-2018, ze dne 29. 11. 2018, č. j. MV-137317-4/SO-2018, a ze dne 30. 11. 2018, č. j. MV-137314-4/SO-2018,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou, jež byla podána prostřednictvím držitele poštovní licence dne 10. 1. 2019 a kterou zdejší soud obdržel dne 11. 1. 2019, domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2018, č. j. MV-137311-4/SO-2018, ze dne 29. 11. 2018, č. j. MV-137324-4/SO-2018, ze dne 30. 11. 2018, č. j. MV-137321-4/SO-2018, ze dne 29. 11. 2018, č. j. MV-137317-4/SO-2018, a ze dne 30. 11. 2018, č. j. MV-137314-4/SO-2018, kterými byla zamítnuta jejich odvolání a byla potvrzena rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 17. 10. 2018, č. j. OAM-2286-7/ZR-2018 [žalobkyně a)], č. j. OAM-2290-7/ZR-2018

[žalobce b)], č. j. OAM-2289-7/ZR-2018 [žalobkyně c)], č. j. OAM-2288-7/ZR-2018 [žalobce d)] a č. j. OAM-2287-7/ZR-2018 [žalobce e)]. Těmito rozhodnutími byl jednotlivým žalobcům podle § 87d odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušen přechodný pobyt na území České republiky a podle § 87d odst. 3 zákona o pobytu cizinců jim byl udělen výjezdní příkaz na třicet dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

2. Předmětná žaloba tedy směřovala proti rozhodnutím správního orgánu, na což dopadá právní úprava v § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Podle speciální úpravy v § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců **musí být žaloba podána do třiceti dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni** nebo ode dne sdělení jiného rozhodnutí správního orgánu, pokud není dále stanoveno jinak. **Zmeškání lhůty nelze prominout.** Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
3. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
4. Soud předesílá, že žalobci sice podali společnou žalobu proti všem shora uvedeným rozhodnutím, nicméně každý žalobce může napadat výhradně to rozhodnutí, které se týká jeho osobně. Podmínky řízení zahrnující i včasnost podání žaloby přitom musí být zkoumány zvlášť ve vztahu ke každému žalobci a každému žalobou napadenému rozhodnutí.
5. Z dokladů předložených soudu žalovaným soud zjistil, že všechna žalobou napadená rozhodnutí byla doručena do vlastních rukou žalobkyně a), jakožto zákonné zástupkyně všech ostatních nezletilých žalobců, dne 10. 12. 2018, jak vyplývá z otištěného razítka dodací pošty a vlastnoručního podpisu žalobkyně a) na doručenkách založených na č. l. 13, 31, 37, 43 a 49 soudního spisu. Tento den je pak zapotřebí považovat za den doručení dotčených rozhodnutí žalobcům ve smyslu § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle dnů bylo tedy pondělí 10. 12. 2018, **třicetidenní lhůta pro podání žaloby** počala žalobcům plynout v úterý 11. 12. 2018 a **skončila ve středu 9. 1. 2019.**
6. Žaloba ovšem byla zdejšímu soudu odeslána prostřednictvím držitele poštovní licence až po uplynutí zákonem stanovené lhůty **dne 10. 1. 2019**, jak vyplývá z podacího razítka na obálce založené na č. l. 5 soudního spisu. Pro vyhodnocení včasnosti žaloby musel zdejší soud ještě posoudit, zda byly naplněny podmínky pro zachování lhůty. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla nejpozději v poslední den lhůty předána zdejšímu soudu ani jemu

zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence nebo předána orgánu, který by měl povinnost žalobu zdejšímu soudu doručit, lhůta pro podání žaloby nebyla zachována.

7. S ohledem na výše uvedené soud shledal, že žalobci podali žalobu **opožděně**, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená třicetidenní lhůta k jejímu podání. Soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl. Za situace, kdy byl dán důvod pro odmítnutí žaloby, se soud samostatně nezabýval žádostí žalobců o osvobození od soudních poplatků, ani jejich návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě.
8. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O vrácení soudního poplatku soud nerozhodoval, neboť v projednávané věci dosud nebyl žádný soudní poplatek uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje

se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. února 2019

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu